

Socialdemokratiet som det mere nøgterne Parti var tilbøjeligt til at indse, at saa stor en Byrde som den, der nu var Tale om, kunde man paa det nuværende Tidspunkt ikke bære.

Jeg tror altsaa, man maa have Lov til at sige, at selv om der naturligvis altid er Mulighed for nye Partikonstellationer, har dog den Udvikling, som det sidste Aar har givet, ikke bragt saadanne Resultater, at man med nogen som helst Ret kan antage, at Dannelsen af nye Konstellationer er umiddelbart forestaaende.

Under Finanslovens første Behandling sluttede jeg mit Indlæg med at udtale som min Mening, at det var en Ulykke for Landet, at man havde faaet et socialdemokratisk Ministerium; og det er jo en Udtalelse, som af og til er taget op baade af socialdemokratiske og radikale Talere. Efter det halve Aar, der nu er gaaet, visende, at det, Socialdemokratiet kan sætte i Stedet for det, vi har, i Virkeligheden, i hvert Fald økonomisk set, er saa overmaade lidt forskelligt fra det, vi har, maa jeg erkende, at denne min Udtalelse højest sandsynligt var en Overdrivelse. Naar jeg den Gang udtalte, at det var en Ulykke at have en socialdemokratisk Regering, vil jeg nu gerne minde om, at det, der dannede Baggrunden for denne Udtalelse, var, at man kunde berygte, at de Lønkampe, man jo ikke kunde overse, der var en Mulighed for i det Foraar, hvori vi nu befinder os, kunde faa et uheldigt Forløb takket være det Forhold, at de almindelige Lønarbejdere i det Faktum, at vi havde en socialdemokratisk Regering, kunde se en Spore til at stille større Lønkrav, end der virkelig kunde gennemføres, og større Lønkrav, end Samfundet havde godt af at udrede.

Som sagt, man kunde forudse, at der var en Mulighed for store Arbejdsstridigheder, og senere Kendsgerninger viser jo, at i hvert Tilfælde saadanne store Stridigheder til en vis Grad kom til Udbrud. Da dette skete, indfandt den højtærede Statsminister sig efter Opfordring af Kongen hos de stridende Parter for at mægle Fred. Ligesom jeg sagde til den højtærede Forsvarsminister angaaende militære Bevillinger, at naar man staar overfor Ting, man ikke synes om, maa man være dobbelt forsigtig i Retning af at vise fuldkommen Loyalitet overfor de paagældende Ting, mener jeg tilsvarende at burde sige til den højtærede Statsminister: alle vil jo vide, at Socialdemokratiet ikke er Tilhænger af Kongemagten; ikke mindst dette Forhold synes mig bør opfordre Re-

geringen til at være overordentlig forsigtig med at bruge Kongemagten, og det synes mig ikke, at den højtærede Statsminister i dette Forhold har været forsigtig nok. Det synes mig ej heller, at den højtærede Statsminister virkelig overfor den Side, som i det givne Øjeblik var dem, der ikke vilde modtage Forligsmændenes Tilbud, anvendte den Kraft, som jeg synes maatte være en naturlig Følge af, at den højtærede Statsminister i dette Forhold mente at kunne bruge Kongemagten. Resultatet blev, som alle vil vide, at Henvendelsen fra Statsministeren paa Kongens Foranledning intet førte til. Forholdet kan vanskeligt være andet end, at en og anden i dette Land heri maa se en Tilkendegivelse af, at Kongemagts Magt ikke er nær saa stor, som de paagældende maaske havde ment. Tanker af den Art synes jeg, den højtærede Statsminister burde have undladt at fremkalde ved uden Held at benytte Kongemagten.

Den højtærede Statsminister har af og til i de Taler, han har holdt i den sidste Tid, slaaet paa, at den ene Part af de stridende havde Ret. Som alle ved, føres der i denne Tid Forhandling mellem de store Organisationer. Det forekommer mig, at intet kan være skadeligere, end at man fra Regeringens Side fremsætter Udtalelser visende, at man ser saaledes paa Sagen, at den ene eller den anden har Ret. Jeg tror saa sandelig ingenlunde, at man ved saadanne Udtalelser fremmer Muligheden for Fred mellem Hovedorganisationerne. Kan man ikke gøre noget positivt godt ved at tale med den Side, som af politiske Grunde i særlig Grad staar en nær, synes det mig, at det kunde forventes, at man ej heller vilde gøre noget skadeligt ved officielt at tage Parti paa et Tidspunkt, hvor der dog er Mulighed for Fred.

Tager man nu alt, hvad der er sket, siden Socialdemokratiet kom til, under samlet Overvejelse, maa jeg gentage, at der, saa vidt jeg kan se, ikke er sket saa overmaade meget, og saa vidt jeg kan se, har de Beskyldninger, man fra socialdemokratisk og radikal Side rettede mod de Partier, som dannede Flertallet under Ministeriet Neergaard, nu vist sig at være grundløse. Som allerede nævnt er det Flertal, den nuværende Regering sidder paa, ikke meget stort, det er min Tro, at dette Flertal allerede er borte ude i Befolkningen, og det er mit personlige Haab, at Socialdemokratiet snarest muligt vil skaffe en Lejlighed til at faa konstateret, om denne min Antagelse er rigtig eller ikke.